

Nýútkomið í A-deild Stjórnartíðindanna.

Opíð brjef um að alpingi, sem nú er, skuli leyst upp, undirskrifað af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 17, bls. 56—57).

Opíð brjef um nýjar kosningar til alpingis, og að því skuli stefnt saman til aukafundar 28. júlí 1886, undirskrifað af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 18, bls. 58—59).

Konungleg anglýsing til Íslendinga um að alpingi sje leyst upp og fl., undirskrifuð af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 19, bls. 60—63).

Fjárlög fyrir árin 1886 og 1887, staðfest af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 20, bls. 64—89).

Fjáraukalög fyrir árin 1882 og 1883, staðfest af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 21, bls. 90—93).

Fjáraukalög fyrir árin 1884 og 1885, staðfest af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 22, bls. 94—97).

Lög um samþykkt á landsreikningnum fyrir árin 1880 og 1881, staðfest af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 23, bls. 98—101).

Lög um samþykkt á landsreikningnum fyrir árin 1882 og 1883, staðfest af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 24, bls. 102—105).

Lög um linun í skatti á ábúð og afnotum jarða og lausafje, staðfest af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 25, bls. 106—107).

Lög um breyting á 1. gr. í lögum 27. febr. 1880 um skipun prestakalla, staðfest af konungi 2. nóvember 1885 (A. nr. 26, bls. 108—111).

Lög um sjerstaka dómþinghá í Grafningshreppi, staðfest af konungi 2. nóvbr. 1885 (A. nr. 27, bls. 112—113).

Auglýsing um samning milli konungsríkisins Danmerkur og hins internatiónala Kongó-fjelags, útgefin af ráðgjafanum fyrir Ísland 3. nóvember 1885 (A. nr. 28, bls. 114—117).

Brjef landshöfðingja til biskupsins um eptirlaun tveggja prestaekkna. — Með 109
þóknanlegu brjefi 14. júlí þ. á. hafið þjer, háæruverðugi herra, sent hingað með um- 23. okt.
mælum yðar og hlutaðeigandi prófasts:

1. fyrirspurn frá ekkju síra Sveinbjarnar sál. Guðmundssonar í Holti undir Eyjafjöllum, þar sem hún biður um upplýsingu um rjett þann, er henni beri til eptirlauna og sjerstaklega um:

a. hvort sjer beri ekki fardagaárið 1885—86 einnig $\frac{1}{4}$ af vissum tekjum Stóradalsþinga öldungis einsog Holtsprestakalls, þareð maður hennar alla sína embættistíð í Holti þjónaði báðum þessum prestaköllum, sem nú eru sameinuð til fulls og alls, og

b. hvort sjer beri ekki sem annari ekkju í brauðinu eptirlaun úr landssjóði reiknuð eptir tekjuupphæð hinna sameinuðu brauða Holts og Stóradals, og það einnig fyrir fardagaárið 1885—86.

2. fyrirspurn frá sóknarprestinum á Vestmannaeyjum síra St. Thordersen um hve mikil eptirlaun þau sjeu, er honum samkvæmt veitingarbrjefi hans beri að greiða prestsekkjunni þar, og hvernig þau eigi að reiknast.

27. dag nóvemberm. 1885.

109 Útaf þessu skal yður hjermeð þjónustusamlega til vitundar gefið, til birtingar
23. okt. fyrir hlutaðeigendum það, er hjer segir:

ad 1 a. Með því að sameining sú, á Stóradalsprestakalli og Holtsprestakalli, sem ákveðin er í lögum 27. febr. 1880 um skipun prestakalla, eigi var komin á öðruvísi en svo, þegar síra Sveinbjörn sál. Guðmundsson ljezt, að hann aðeins þjónaði sem settur einnig Stóradal til dauðadags og án þess að greiða árgjald það af brauðinu til landssjóðs, sem sameiningin hefur í för með sjer samkvæmt lögunum, þá verður sá fjórðungur af tekjum brauðsins, sem ekkja nefnds prests á heimting á, fyrir yfirstandandi fardagaár, aðeins miðaður við tekjur hins fyrverandi Holtsprestakalls.

ad 1. b. Prestsekkjunni bera þá fyrst eptirlaun, er náðarárið er á enda, eða frá fardögum 1886, og hvort eptirlaunin þá verði greidd henni úr landssjóði eða af brauðinu, er samkvæmt 3. gr. laga 3. okt. f. á. um eptirlaun prestaekknna komið undir því, hvort fleiri ekkjur en hún verða þá á brauðinu, en að öðru leyti verður um eptirlaun þessi að fara eptir sömu grundvallarreglu og tekin er fram um tekjuhluta hennar af brauðinu fardagaárið 1885—1886.

ad 2. Prestsekkjan á Vestmannaeyjum fær í eptirlaun þegar náðarárið er liðið, eða frá fardögum 1886, $\frac{1}{8}$ af vissum tekjum prestakallsins, einsog þær verða árlega, og verður sóknarpresturinn að greiða eptirlaun þessi af brauðinu samkvæmt reglunum í tilskipun 15. des. 1865.

110 Brjef landshöfðingja til beggja amtmanna um verklega búnaðarkennslu handa
2. nóv. Íslendingum í Noregi. — Einsog þjer, herra amtmaður, þóknanlega fáid sjeð af hjálögðu eptirriti af brjefi frá hinu kgl. danska búnaðarfjelagi dags. 23. sept. þ. á. og meðfylgjandi ársskýrslu fjelags þessa hefir stjórñ þess vakið máls á því, hvort það eigi mundi vera líklegur vegur til að efla framfarir í búnaðarlegu tilliti á Íslandi, að ungum, efnilegum bændasonum hjer á landi gæfist kostur á að fara til Noregs, og vera þar, einkum norðanfjalls, þarsem landshættir eru helzt svipaðir því sem gjörist á Íslandi, hjá bændum á hagkvæmum og velsetnum jörðum til að læra verklegan búnað undir handleiðslu þeirra. Hefir þetta ráð til að efla kunnáttu manna í búnaði verið notað í Danmörku um langan tíma og reynst ágætlega vel, og ungum bændasonum þaðan verið komið fyrir í þessum tilgangi ýmist í Noregi eða Skotlandi. Einsog drepíð hefur verið á, er ætlast til, að námspiltarnir gangi að öllum verkum sem vinnumenn og fá á þann hátt tækifæri til að kynna sjer og læra alla þá vinnu, sem tíðkast á jörðum þeim, er þeim yrði komið fyrir á, svosem akuryrkju og túnyrkju, engjaskurð og vatnsveitingar, ræktun mýra, meðferð og notkun áburðar og heys, kvikfjárrækt alla, meðferð mjólkur og ullar o. s. frv. ennfremur allskonar innanhúsvinnu, og til þess að skerpa athuga námspiltanna og eptirtekt á öllu þessu, er ætlast til þeir haldi dagbækur og riti í þær allt það, er fram fer á býli því, er þeim er komið fyrir á; yrði staða námspiltanna yfir höfuð hin sama og vinnumanna að öðru leyti en því, að eigi verður ætlast til, að þeir fái nein laun, og yrðu þeir að kosta sjálfir fót handa sjer og annað, sem vinnumönnum er eigi lagt af húsbændum í Noregi. Kennslutíminn er gjört ráð fyrir að yrði 2 ár, og yrðu námspiltarnir sitt árið á hvorum staðnum, til þess að kynnst fleiri enn einni búskaparaðferð.

Stjórñ búnaðarfjelagsins danska hefur nú spurzt fyrir um það, hvort yfirvöldin